

การใช้เทคนิคการการสืบค้นด้วยตนเองด้วยเขียน
บทความเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
The Application of Self-Learning Technique in
Terms of Writing Articles to the Development
of Learning Achievement in Kalasin Buddhist
Academic College, Mahamakut Buddhist University

¹ประดิษฐ์ ฉัตรจรัสกุล, พระครูสุธีวรสาร, พินโย พรหมเมือง

¹Pradit Chatcharatkoon, PhraKhrusutheearasanr, Pinayo Prommuang

วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Kalasin Buddhist Academic College, Mahamakut Buddhist University

¹Email: chanchai.su@mbu.ac.th

Doi : 10.14456/jmcpupeace.2017.70

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจในการใช้เทคนิคการการสืบค้นด้วยตนเองด้วยการเขียนบทความ กลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา การสอนภาษาไทย จำนวน 17 คน ใช้รูปแบบการทดลองเบื้องต้น คือ กลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียน รวม 4 ครั้งๆ ละ 3 ชั่วโมง เครื่องมือวิจัย คือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความพึงพอใจ และแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนในระดับสูง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และพฤติกรรมในการเรียน พบว่า นักศึกษาไม่อ่านหนังสือมาล่วงหน้า และไม่นำเสนอผลการค้นคว้าตามที่กำหนด แต่ส่งงานครบตามที่มอบหมาย

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; การค้นคว้าด้วยตนเอง; พุทธศาสนา

Abstract

The objectives of this classroom research were to compare the learning achievement, to study learning behaviors, and learning satisfaction with the application of self-learning technique in terms of writing articles. The target group was 17 students of the 3rd year in Thai Teaching Buddhism Field. The research was pre-experimental research as One Shot Case Design, conducted 3 hours for 4 times. The research instruments were Learning Achievement Test, Learning Satisfaction Form, and Learning Behaviors Observation Form. The data were analyzed by means of frequency, mean, standard deviation, and content analysis.

The results of research were found that students' learning achievement were high, their learning satisfaction at the highest level. Their learning behaviors were found they did not study lessons before attending the class and also did not present their papers as assigned. However, they could submit their papers as assigned.

Keywords: Learning achievement; Self-study; Buddhism

บทนำ

การเขียนบทความเป็นรูปแบบหนึ่งของการเขียนรายงานการค้นคว้า ซึ่งต้องอาศัยทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการเรียนรู้ และมีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความคิดที่กว้างขวางลึกซึ้ง ทันสมัย แตกต่างกันตามศักยภาพ และหลากหลายแง่คิดจากแหล่งสารสนเทศ ต่างๆ มีความสามารถในการวิเคราะห์เรื่องราวต่างๆ อย่างถูกต้อง และผู้เรียนรู้จักใช้แหล่งสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้เห็นแนวทางในการศึกษาได้หลายแนวทาง นอกจากนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และสนองกับวิธีการเรียนของผู้เรียนแต่ละบุคคล จัดกิจกรรมเชื่อมโยงความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ภายนอก เป็นนักร้องแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และแสดงออกซึ่งความรักและความห่วงใยต่อนักเรียน (Ruengrong, 2011) และความสามารถทางวิชาการ ของตนเองอยู่เสมอเพื่อนำความสามารถทางวิชาการนั้นสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ผู้เรียน สถานศึกษา ต่างๆ สามารถปรับปรุงแบบให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและปัจจัยเกื้อหนุนของแต่ละโรงเรียน (Beamukda, 2015; Suntawong & Panyapa, 2016)

จากการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย (5 ปี) (หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. 2554) รายวิชา วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาของไทย BU 5012 ซึ่งเป็นรายวิชาในหมวด วิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา 30 หน่วยกิต มีสังเขปรายวิชาที่ต้องศึกษาวรรณกรรมที่สำคัญทาง พระพุทธศาสนา ได้แก่ พระเวสสันดร พระมหาชนก ไตรภูมิพระร่วง ปิณญาสาตก และปฐมสมโพธิ ซึ่ง วรรณกรรมแต่ละเรื่องมีเนื้อหาสาระมาก ฉะนั้น การนำเทคนิคการสอนโดยให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้า วรรณกรรมและเขียนเป็นบทความ จะช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา มากขึ้น เพราะการเขียนบทความเป็นทักษะการค้นคว้าด้วยตนเอง จากนั้นสื่อความหมายด้วยการเขียน ซึ่งการเขียนเป็นทักษะที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ภาษา การนึกคิด การเรียบเรียงตามลำดับความคิด และการรู้จักใช้ถ้อยคำ นักการศึกษาอย่างเช่น Grolier (Cite in Narin, 1989) จำแนกทักษะการเขียนเป็น หนึ่งใน 10 ทักษะที่จำเป็นสำหรับการค้นคว้า ได้แก่ การจำ การบันทึกย่อ การใช้หนังสืออ้างอิง การใช้ห้องสมุด การทำรายงาน การสอบ การอ่าน การวางแผนการศึกษา การฟัง และการวิจารณ์หนังสือ แม้ว่า Grolier จะกล่าวไว้นานแล้ว แต่ผู้วิจัยคิดว่า ทักษะการเขียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ควรให้ความสนใจไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่นๆ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีปรัชญา คือ ความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวทางพระพุทธศาสนา ด้วยการเป็นผู้นำทางความคิด การขึ้นนำสังคมที่ ถูกต้องในรูปแบบต่างๆ เช่น การสนทนา การเขียน การเป็นแบบอย่าง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความตระหนัก และเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายของรายวิชานี้ หลักพระพุทธศาสนา BU 5012 ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคการ เขียนบทความเพื่อพัฒนาทักษะการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าเทคนิคนี้จะช่วยพัฒนาผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชานี้ด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชารายวิชา BU 5012 วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาของไทย โดยใช้เทคนิคการเขียนบทความ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชารายวิชา BU 5012 วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาของไทย โดยใช้เทคนิคการเขียนบทความ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชารายวิชา BU 5012 วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาของไทย โดยใช้เทคนิคการเขียนบทความ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้ ใช้แบบแผนการทดลองขั้นต้น (Pre-experimental design) คือ แบบทดลองกลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียน (One Short Case Study) โดยใช้การใช้เทคนิคการเขียนบทความในรายวิชาวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา มีขั้นตอนตามระเบียบวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนตกรอบแนวคิด คือ สังคหวัดถุ (Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 1996) และทฤษฎีความพึงพอใจของมาสโลว์ (McLeod, 2013) ในการส่งเสริมพฤติกรรมทางการเรียนและความพึงพอใจ และใช้เทคนิคการค้นคว้าด้วยตนเองด้วยการเขียนบทความ จากการพัฒนามาจากแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านของ (Grolier, 1987)

2. ออกแบบเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ออกแบบทดสอบตามแนวคิดและทฤษฎีของเครวิตครวโวล (Krathwohl, 2001) จำนวน 20 ข้อ โดยคณะผู้วิจัยทุกคน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางด้านการสอน ออกข้อสอบ และประชุมเพื่อเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสม ซึ่งเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ (Content validity) หลังจากเลือกข้อสอบครบ 20 ข้อตามสัดส่วนของเนื้อหาแล้ว ได้นำแบบสอบถามไปให้คณะผู้วิจัยทุกคนลงความคิดเห็นความสอดคล้องของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์ของข้อสอบ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ได้นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา การสอนวิชาพระพุทธศาสนา จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ข้อสอบมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.2 - 0.80 และมีความอำนาจจำแนกระหว่าง 0.34 - 0.76 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98

2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมทางการเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ความพร้อมในการเรียน ความตั้งใจเรียน เข้าเรียน ชักถาม ทบทวนบทเรียน ค้นคว้าเพิ่มเติม และประโยชน์จากการเรียน และนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปให้คณะผู้วิจัยประเมินความ

เหมาะสมโดยใช้แบบสอบถาม ได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.54 คือ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา การสอนวิชาพระพุทธศาสนา จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.56 - 0.80 และมี ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 8 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมในการสอน ความตั้งใจในการสอน วิธีการสอน สื่อหรืออุปกรณ์ ประกอบการสอน คุณภาพการเรียนการสอน เริ่มและเลิกสอนตรงเวลา รับฟังความคิดเห็น และส่งเสริมการเรียนรู้ นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปให้คณะผู้วิจัยประเมินความเหมาะสมโดยใช้แบบสอบถาม ได้ค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.53 คือ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา การสอนวิชาพระพุทธศาสนา จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.66-0.89 และมี ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

3. ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 17 รูป/คน กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชา การสอนภาษาไทย จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 15, 22 และ 29 ตุลาคม 2557 เวลา 13.00-15.00 น. โดยออกแบบแผนการวิจัยแบบทดลองกลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียน (One Short Case Design) (Campbell & Stanley, 1966) มีลักษณะและขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการเลือกกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 1 กลุ่ม เพื่อกำหนดให้เป็นกลุ่มศึกษา คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชา การสอนภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 17 รูป/คน

ขั้นที่ 2 กำหนดหัวข้อสำหรับการเรียนและมอบหมายให้นักศึกษาเขียนบทความตามหัวข้อที่กำหนดให้

ขั้นที่ 3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาออกมานำผลการเขียนบทความ และ คณะผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียน

ขั้นที่ 4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ขั้นที่ 6 วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียน

ขั้นที่ 7 วิเคราะห์ความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ สถิติที่ใช้สำหรับการวิจัย ได้แก่ สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมหลังเรียน ร้อยละ 86.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักศึกษาทั้งหมด จำนวน 17 คน มีคะแนนร้อยละ 80.00 ขึ้นไป สรุปเป็นหลักการเบื้องต้นว่า การใช้เทคนิคการการสืบค้นด้วยตนเองด้วยเขียนบทความความสามารถที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

2. นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดีในด้านการอ่านหนังสือมาล่วงหน้า ความตั้งใจในการเรียน การส่งงานครบทุกชิ้น แต่ไม่สามารถที่จะนำเสนอบทความตามระยะเวลาที่กำหนดได้

3. ในภาพรวมความพึงพอใจในการเรียนต่ออาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 56.00 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความพร้อมในการสอน ความตั้งใจในการสอน และ วิธีสอนกับส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง มีร้อยละ 75.00, 62.50 และ 56.20 ตามลำดับ สรุปเป็นหลักการเบื้องต้นว่า การใช้เทคนิคการการสืบค้นด้วยตนเองด้วยเขียนบทความความสามารถที่จะพัฒนาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาในระดับมากถึงมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยในชั้นเรียนนี้ มีข้อค้นพบ (Fact Findings) ที่มีคุณค่าทางวิชาการ จึงนำมาอภิปรายผลตามหลักตรรกวิทยา ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ร้อยละ 86.47 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การเขียนต้องอาศัยทักษะการอ่านมีความเข้าใจเป็นเบื้องต้น จากนั้นจึงสามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบของการเขียนบทความ ฉะนั้น นักศึกษาจึงสามารถทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูง เพราะมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างละเอียด ซึ่งเป็นผลจากการอ่านและการเขียนบทความ นอกจากนี้การกิจกรรมเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก เป็นนัยออกแบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และแสดงออกซึ่งความรักและความห่วงใยต่อนักเรียน (Ruengrong, 2011) และสามารถทางวิชาการของตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ความสามารถทางวิชาการนั้นสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนต่อไป (Beamukda, 2015)

2. ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนในด้านการส่งงานครบทุกชิ้น แต่ไม่สามารถที่จะนำเสนอบทความหน้าชั้นเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาเรียนภาคพิเศษ (เสาร์-อาทิตย์) ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงาน ฉะนั้น จึงไม่สามารถที่จะอ่านหนังสือเรียนล่วงหน้าทีแผนการเรียนได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อได้รับการบรรยายจากผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนเป็นอย่างดี ดังนั้น นักศึกษาจึงสามารถที่จะทำงานเขียนบทความส่งได้ครบทุกคน และการที่นักศึกษาไม่สามารถนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้ เป็นเพราะว่านักศึกษาเขียนบทความไม่เสร็จ จึงไม่สามารถที่จะนำเสนอ

บทความหน้าชั้นเรียนได้ ซึ่งผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยให้นักศึกษานำเสนอกรอบแนวคิดในการที่จะนำเสนอในบทความ พร้อมกันนั้น ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในเรื่องที่นักศึกษาสนใจที่จะเขียนบทความ เพื่อให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่เพียงพอที่จะนำไปใช้สำหรับการเขียนบทความต่อไป ดังนั้น จึงสรุปเป็นความจริงขั้นพื้นฐานได้ว่า การใช้เทคนิคการการสืบค้นด้วยตนเองด้วยเขียนบทความสามารถส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3. ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ร้อยละ 56.00 โดยเฉพาะในด้านความพร้อมในการสอน ความตั้งใจในการสอน และวิธีสอนและการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า เทคนิคการสอนโดยให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเองนั้น ผู้วิจัยแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการสอน กล่าวคือ ในระหว่างที่มีการพบปะกันในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ซักถามในประเด็นต่างๆ เพื่อตรวจสอบว่านักศึกษาได้อ่านหนังสือมาล่วงหน้าหรือไม่ ในบางครั้งที่มีการพบปะกัน หากพบว่านักศึกษาไม่ได้อ่านหรือศึกษาค้นคว้ามานำหน้า ผู้วิจัยจะบรรยายให้ความรู้ และกระตุ้น พร้อมให้กำลังใจในการเรียน โดยการกลับไปทวนเนื้อหาที่เรียนที่บ้าน และกำหนดระยะเวลาในการส่งบทความที่ชัดเจน การที่ผู้วิจัยไม่ตำหนิอย่างรุนแรงกับการไม่เตรียมตัวมาเรียนนี้ ผู้วิจัยใช้นำหลักสังคหวัตถุข้อที่ว่า ปิยาวาจา (MahachulalongkornrajavidyalayaUniversity, 1996) คือ พุดจาที่ไพเราะหู การพุดจาไพเราะ และหลายๆ ครั้งที่นักศึกษายังมีพฤติกรรมการเรียนที่คอยแต่จะรับกับผู้วิจัย ด้วยการที่ผู้วิจัยเข้าใจพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยยังคงปฏิบัติตัวเหมือนเดิม คือ พุดดี พุดให้กำลังใจ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามหลักสังคหวัตถุข้อที่ว่าด้วย สมานัตตา มีพฤติกรรมเสมอต้นเสมอปลาย การกระทำในลักษณะนี้ สอดคล้องกับทฤษฎี Maslow's Hierarchy of Needs ไว้ว่า มนุษย์ต้องการความปลอดภัย และการได้รับการยอมรับ (McLeod, 2013) ดังนั้น จึงสรุปเป็นความจริงขั้นพื้นฐานได้ว่า การใช้หลักสังคหวัตถุและทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์สามารถที่จะพัฒนาความพึงพอใจในการเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยและอภิปรายผลดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยสามารถนำข้อค้นพบมากำหนดเป็นข้อเสนอแนะได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคนิคการการสืบค้นด้วยตนเองด้วยเขียนบทความสามารถพัฒนาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจในการเรียน และส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ฉะนั้น จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร หรือ งานคณะ/สาขาวิชา วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยกำหนดเป็นนโยบายให้คณาจารย์ใช้เทคนิคการสอนในลักษณะนี้โดยเฉพาะสำหรับการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เพื่อฝึกฝนนักศึกษาเป็นผู้มีนิสัย

ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พร้อมทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมตรงตามปรัชญามหาวิทยาลัยที่ว่าด้วย “ความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนา” อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

2.1 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมทางการเรียนในด้านไม่สามารถนำเสนอบทความของตนเองให้สมาชิกในห้องรับฟังได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ฉะนั้น ผู้สอนควรยืดหยุ่นในการนำเสนอ เพื่อสร้างความพึงพอใจในการเรียน และควรให้กำลังใจในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพราะการค้นคว้าด้วยตนเองเป็นทักษะที่ควรพัฒนาสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.2 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านที่ไม่อ่านหนังสือเรียนมาล่วงหน้าตามที่กำหนด ฉะนั้น คณาจารย์ผู้สอนควรเตรียมตัวบรรยายตามหัวข้อที่กำหนดไว้ตามแผนการวิจัยหรือบทเรียน และคณาจารย์ควรมีความอดทนในการที่จะช่วยพัฒนานักศึกษาให้สามารถเขียนบทความออกมาได้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

3.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองกับวิธีการสอนชนิดต่างๆ เช่น แผนผังความคิด ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะว่าตามข้อกำหนดของหลักสูตร เช่น วิชา SO 2001 รัฐศาสตร์เบื้องต้น 3 (3-0-6) หมายความว่า รายวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้น 3 หน่วยกิต ไม่มีการฝึกปฏิบัติ และศึกษาด้วยตนเอง 6 ชั่วโมง

3.2 ควรศึกษาการใช้เทคนิคต่างๆ ที่จะสามารถส่งเสริมการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา

References

- Beamukda, P. (2015). The Innovative Design Education System Sustainability by the Principles of Buddhism : A Case Study Concept and Vision of Steve Jobs. *Journal of MCU Peace Studies*, 3 (2), 133-145.
- Campbell & Stanley. (1996). *Experimental and Quasi-Experimental Design for Research*. US: Houghton Mifflin Company.
- Krathwohl, D. (2014). *R. A revision of Bloom's Taxonomy : An overviews*. Retrieved 12 November 2014, from http://www.unco.edu/cetl/sir/stating_outcome/documents/Krathwohl.pdf.

- MahachulalongkornrajavidyalayaUniversity. (1996) *Tripitaka : Thai version*. Bangkok: MCU Press.
- McLeod, Saul. (2013). *Maslow's Hierarchy of Needs*. Retrieved 23 December, 2013, from <http://www.simplypsychology.org/maslow.html>.
- Narin, B. (1989). Teaching research methods skills, manual ED 323. Bangkok: Rungsang Printing.
- Ruengrong, P. et al. (2014). Teachers in 21st Century. *Panyapiwat Journal*, 5 (Special Issue), 195-207.
- Suntawong, K. and Panyapa, R. (2016). The Development of Youths' Self-Esteem through the Implementation of Sammadhitti. *Journal of MCU Peace Studies*, 4 (2), 74-88.

